

Vážené PORTO,

vodami, jimiž jsme díky Vašemu semináři a navazujícím workshopům začali zhruba před rokem a půl proplouvat, nám byly poměrně neznámé. Počáteční opatrnost a nevědomost, zda se máme držet na hladině, nebo se pustit do větších hlubin, zda skočit do vody po hlavě, nebo opatrně krok po kroku, nás hodně svazovala. Netušili jsme, co se skrývá pod hladinou, co je na dně a kam můžeme takto doplavat.

Jsme malý tým lidí, kteří se svou každodenní prací snaží dosáhnout těch nejlepších výsledků, i přesto, že je to někdy velmi obtížné. Důležitá je však i rovina osobní. Tyto roviny ale musí mít nějaký řád, pořádek, systém, a to jak samy o sobě, tak i v místech, kde se prolínají. A pokud nemají, je jen otázkou času, kdy se nám naše snaha, navenek sice perfektní, začne vnitřně sesypávat jako domeček z karet.

Vy jste nám ale ukázali, že pomocí záchranného kruhu PORTA, můžeme proplouvat malými vlnkami, ale i velkými peřejemi s vědomím, že vše se dá zvládnout.

Dnes víme, jak a kde postavit základy a na nich pak dále stavět. Jistě to nebude ze dne na den, to bychom chtěli zázraky, ale cílem je se postupně posouvat dál tím správným směrem, vzhůru.

*Z vrtulníku svět je krása,
vizionář, ten zajásá,
malá firma mezi poli,
holá zem, au, to bolí.*

*Motivací pro makáče,
jednou týdně na lahváče,
egouš se jen zasměje,
firma, moje naděje.*

*Nadšení, i realita,
tady vzniká afinita,
zdravý úhel pohledu,
strmě padám z posedu.*

*PORTO, Praha, Osvětová,
moje mysl jako nová,
předtím jsem byl trochu v háji,
díky nim teď jako v ráji.*

PORTO, díky!

Pavλίna Cohornová
vedoucí logistiky JIPAM CNC